

HYVÄ PAIMEN**Jh 10:11–16**

(2 pääsj. su. I vk.)

Vantaa

(10.04.2016)

JOHDANTO

1. Tämä saarna on jossakin määrin poikkeuksellinen. Se sisältää tavallista enemmän juuritason asiaa ja vähemmän valmiita sovellutuksia.

2. Tekstimme on Hyvästä Paimenesta. Keskityn saarnassani kolmeen asiaan, näihin: – Kuka Hyvä Paimen on? – Millainen Hän on? – Hyvän Paimenen lauma.

1. KUKA HYVÄ PAIMEN ON?

1.1. Tekstimme on kokonaisuudessaan Jeesuksen itsetodistusta. Se alkaa Jeesuksen sanoilla: "Minä olen hyvä paimen." Me tiedämme, että Hyvä Paimen on Jeesus. Mutta kuka Jeesus on? Siihen keskitymme tässä ensimmäisessä kohdassa.

Koko tekstimme perustuu VT:n profetiaan Jeesuksesta, erityisesti Sakarjan kirjaan (Luvut 9–14). Myös Jeesuksen *ilmaus "Minä olen hyvä paimen"* on johdettu VT:sta ja on erittäin merkityksellinen:

"Minä olen", hepreaksi "*Jahve*", esiintyy VT:ssa jo ihmisen luomisen yhteydessä luomiskertomuksessa, 1 Ms 2. luvussa. *Jahve*, "minä olen" -ilmaus on käännetty suomenkielisissä Raamatuissa VT:n kreikkannosta, Septuagintaa, seuraten sanalla "Herra".

Vaikka ilmaus "*Jahve*", "Minä olen" esiintyykin jo luomiskertomuksessa, sen varsinainen merkitys selitetään meille vasta Mooseksen kutsumusnäyn yhteydessä, jossa Jumala puhuu hänelle palavassa pensaassa (2 Ms 3:14).

Siellä Mooses sanoi Jumalalle näin: "*Katso, kun minä menen israelilaisten luo ja sanon heille: 'Teidän isienne Jumala on lähettänyt minut teidän luoksenne', ja kun he kysyvät minulta: 'Mikä hänen nimensä on?' niin mitä minä heille vastaan?'" "Jumala vastasi Moosekselle: 'Minä olen se, joka minä olen'. Ja hän sanoi vielä: 'Sano israelilaisille näin: M i n ä o l e n lähetti minut teidän luoksenne'" (2 Ms 3:13-14). Ja vähän myöhemmin "Jumala puhui Moosekselle ja sanoi hänelle: "Minä olen Herra" (hepreaksi vain yksi sana: *Jahve*). Ja minä olen ilmestynyt Aabrahamille, Iisakille ja Jaakobille 'Jumalana Kaikkivaltiaana', mutta nimelläni 'Jahve', 'Minä olen', en minä ole tehnyt itseäni heille tunnetuksi" (2 Ms 6:2-3).*

1.2. UT:n puolella, Johanneksen evankeliumissa, annetaan meille "sisäkuva" Jeesuksesta, sillä Johanneksen evankeliumissa korostetaan Jeesuksen jumaluutta. Siinä Jeesus itse soveltaa VT:n *Jahve* -nimen itseensä. Johanneksen evankeliumissa Jeesus väittää olleensa jo luomisessa mukana ja ilmestyneensä palavassa pensaassa Siinailla Moosekselle (**Jh 8:24, 28, 58**). (**Selitä!**). *Jahve, Minä olen* ei ilmaise Jeesuksen olemassaololle alkukohta eikä myöskään sen päättymistä. Hän on ikuinen.

1.3. Jeesus on siis ollut jo ennen luomista. Hän on Jumala, kuten Apostolisessa

uskontunnustuksessa lausumme. Nikaian uskontunnustus määrittelee Jeesuksen kristologisesti tarkemmin. Siinä sanotaan:

"Me uskomme ... yhteen Herraan, Jeesukseen Kristukseen, Jumalan ainoaan Poikaan, joka ennen aikojen alkua on Isästä syntynyt, Jumala Jumalasta, Valkeus Valkeudesta, tosi Jumala tosi Jumalasta, syntynyt, ei luotu, joka on samaa olemusta kuin Isä ja jonka kautta kaikki on saanut syntynsä, joka meidän ihmisten ja meidän pelastuksemme tähden astui alas taivaasta, ja tuli lihaksi Pyhästä Hengestä ja neitsyt Mariasta ja syntyi ihmiseksi---".

Jeesuksen sikiäminen Pyhästä Hengestä ja syntyminen neitsyt Mariasta oli Jumalan valitsema tie Jumalan ihmiseksi tulemiselle. Jeesuksen neitseellinen sikiäminen ei ole enää empiirisiin menetelmin todistettavissa, mutta se on Raamatussa, sekä VT:n profetioissa että UT:n täyttymystä osoittavissa teksteissä, vahvasti argumentoitu. Emme mene nyt kyseisiin Raamatun kohtiin. Niiden selittäminen kuuluu Marian päivän tekstien yhteyteen. Joka tapauksessa Jeesus Kristus on Raamatun mukaan todellisesti Jumala ja todellisesti ihminen. Hän ei ollut vain yksi meistä, vaan samalla myös ainutlaatuinen, Hän on Jumala ja ihminen samassa persoonassa.

Monet tämän päivän teologit väheksyvät tällä kohdin Raamatun ilmoittaman Jeesuksen neitseellisen sikiämisen kieltämisensä merkitystä. Itse asiassa he tekevät majesteettirikoksen. He kieltävät Jeesuksen jumaluuden. Heidän hengellinen kotinsa olisi paremminkin moskeija kuin Kristuksen seurakunta.

Apostoli Johannes sanoo kirjeessään: *"Rakkaani, älkää jokaista henkeä uskoko, vaan koetelkaa henget, ovatko ne Jumalasta; sillä monta väärää profeettaa on lähtenyt maailmaan. Tästä te tunnette Jumalan Hengen: jokainen Henki, joka tunnustaa Jeesuksen Kristukseksi, lihaan tulleeeksi, on Jumalasta; ja yksikään henki, joka ei tunnusta Jeesusta (Jumalaksi), ei ole Jumalasta."* (1 Jh 4:2-3).

2. MILLAINEN HYVÄ PAIMEN ON?

2.1. Rooman katakombeista löydetty vanhin meille saakka säilynyt kuva Jeesuksesta esittää hänet nimenomaan paimeneksi, joka kantaa lammasta harteillaan. Ehkä kyseinen löytö on vaikuttanut siihen, että tuskin on toista kuvaa, joka kautta aikojen olisi ollut kristilliselle seurakunnalle rakkaampi kuin kuva meidän Herrastamme ja Vapahtajastamme hyvänä paimenena. Tosin Ps 23:n ja Jh 10:n pohjalta tehdyt kuvat Hyvästä Paimenesta ovat usein yksipuolisia ja tunteenomaisia.

2.2. Nimenä *Jahve*, "**Hän on**" tai "**Minä olen**" on outo. Se on kuin kesken jäänyt lause, joka kaipaa jatkoa. Se on kuin avoin shekki, joka voidaan täyttää tarpeen mukaan. Jumala onkin täyttänyt meille VT:ssa sen kuin malliksi seitsemän kertaa. Yksi näistä on juuri tämän päivän tekstimme ilmaus: "Minä olen Hyvä Paimen = *Jahve-Raah*. Mainitut seitsemän *Jahve* -nimen johdannaista kuvaavat meille hyvin, **millainen Jeesus, Hyvä Paimen, on.**

Ensimmäisen kerran *Jahve*-nimi esiintyy täydennettynä 1 Ms 22:14: *Jahve-Jireh* = *Hän on se, joka näkee*. Toisin sanoen *Jahven*, Herran, tehtävänä on nähdä, valvoa, tarkata, kuten heprealainen sana voitaisiin kääntää. Hän näkee kaiken. Emme voi tehdä mitään Häneltä salaa. Meille ei voi myöskään tapahtua mitään Hänen näkemättään ja tietämättään.

Toisen kerran *JHVH*-shekki on täytetty meille 2 Ms 15:26: *JHVH-Raffa* = *Hän on se, joka parantaa*. Jeesus on suuri lääkäri, kaikkivaltias parantaja. Yksikään Hänen "potilaistaan" ei kuole

siksi, ettei Hän pystyisi parantamaan.

Kolmannen kerran JHVH-nimi on täydennetty 2 Ms 17:8-15: *JHVH-Nissi = Hän on lippu*. Jeesusta voidaan ja tulee seurata hengellisessä taistelussa kuin sotalippua muinoin sotatantereella. Häntä seuraten me voitamme.

Neljännän kerran JHVH-shekki on täytetty Tm 6:24: *JHVH-Shalom = Hän on rauha*. Jeesus on yli ymmärryksen käyvän rauhan aihe ja lähde. Jos meillä on rauha Hänessä, me voimme säilyttää sen silloinkin, kun inhimillisesti ei ole pienintäkään syytä rauhallisuuteen.

Viidennen kerran JHVH-nimi on täydennetty Ps 23: *JHVH-Raah = Hän on se, joka paimentaa*. Suomalaisen Raamatun neljää sanaa, "Herra on minun paimeneni", vastaa vain kaksi heprean sanaa. Jeesus on paimen. Hän kulkee paimenena edelläni. Hän tietää laitumet. Hän varjelee vaaroilta. Tarvittaessa Hän myös kurittaa.

Kuudennen kerran JHVH-shekki on täytetty Jr 23:6: *JHVH-tsidkenu = Hän on vanhurskaus*. Jeesus on itse vanhurskas, mutta Hän on samalla meidän vanhurskaudemme. Jumalan edessä syntinen ihminen kestää vain Jeesuksen hankkimaan lahjavanhurskauteen (kelvollisuuteen, pyhyteen) vaatettuna. Siksi, voi sitä, jolla ei tätä vanhurskautta ole!

Seitsemännen kerran JHVH-nimi esiintyy täydennettynä Hs 48:35:ssä: *JHVH-Shammah = Hän on läsnä / paikalla / täällä*. Jeesus on aina paikalla. Hänen nimensä jo kertoo, että Hän on aina läsnä. Hän on aina tilanteen tasalla. Hänen kaikkivaltiuutensa mahdollistaa hänen kaikkialla olemisensa.

Siihen, että JHVH-nimi on täydennetty meille valmiiksi Vanhassa testamentissa yllämainitut **seitsemän** kertaa, on selvä syy. Seitsemän on Raamatun numerosymboliikassa täydellisyyden luku. Täydentämällä avoimeksi jääneen lauseen, JHVH-nimen = "Minä olen", seitsemän kertaa kuin malliksi Raamattu julistaa, että Jeesus on annettu meille taivaasta vastaukseksi ihmisen kaikkiin tarpeisiin.

Jahve-nimi on todellakin kuin taivaan pankin avoin shekki, jonka me saamme täyttää. Samalla *Jahve*-nimi osoittaa, että me emme etsi apua Häneltä, vaan Apu etsii meitä, autettaviaan. Leipä etsii nälkäisiä, Ilo murheellisia, Paimen etsii lampaita (tämän päivän teksti).

2.3. Eräs lukemattomista Raamatun ihmeellisyyksistä on, että myös UT:ssa samainen *Jahve*-shekki on täytetty seitsemän kertaa. UT:ssa on seitsemän suurta Jeesuksen "**Egoo eimi**", "*Minä olen*" -sanontaa. Ne ovat "Minä olen elämän leipä, – maailman valkeus, – ovi, – hyvä paimen, – ylösnousemus ja elämä, – tie ja totuus ja elämä sekä – viinipuu".

Olemme nähneet, kuinka sekä VT:n että UT:n Jeesuksen seitsenkertaiset yhdistelmänimet sisältävät syvän sanoman. Niissä Jumala ilmoittaa meille, millainen Jeesus on. En malta olla mainitsematta tässä yhteydessä, että Raamattu on yleensäkin täynnä lukusymboliikkaa. Heprean ja kreikan kielissä ei käytetä numeroita, vaan kirjaimilla on lukuarvot. Raamatun lukusymboliikasta on kirjoitettu suuri määrä kirjoja, joskaan suomeksi ei tietääkseni ainuttakaan. – Jos pääsisin kyseistä asiaa tutkimaan ja siitä kirjoittamaan, kyllä siinä melankolinen mieli kääntyisi lukuisia kertoja kiitokseen. Siitä olen varma.

Professori Ivan Panin käytti aikoinaan peräti 50 vuotta aikaa Raamatun lukusymboliikan tutkimiseen. Hän huomasi, kuinka Raamattu koostuu erilaisista 7 -luvun kerrannaisista. Tri Panin tuli siihen tulokseen, että jopa Raamatun alkutekstien kopiointivirheet voitaisiin tarkistaa ja korjata

lukusymboliikan avulla.

3. YKSI LAUMA JA YKSI PAIMEN (Jh 10:16)

Minulla on myös muita lampaita, sellaisia, jotka eivät ole tästä tarhasta, ja niitäkin minun tulee paimentaa. Ne kuulevat minun ääneni, ja niin on oleva yksi lauma ja yksi paimen."

3.1. "Minulla on myös muita lampaita": Tässä ajassa on oleva useita Hyvän Paimenen lammastarhoja. On Jumalan vanhanliiton kansasta koostuva Kristuksen lauma ja on pakanakansoista koostuva Kristuksen lauma. Yhdessä kaikkien aikojen ja kaikkialta maailmasta koostuva Kristuksen seurakunta muodostaa kerran yhden lauman, lupaa tekstimme.

3.2. Vähän aikaisemmin Johanneksen evankeliumissa Jeesus sanoo: *"Aika tulee ja on jo, jolloin kuolleet kuulevat Jumalan Pojan äänen, ja jotka sen kuulevat, ne saavat elää"* (Jh 5:25).

Kuolleilla Jeesus tarkoittaa tässä hengellisesti kuolleita. Jeesuksen ensimmäisestä tulemisesta alkoi aika, josta lähtien Jeesus on lähettänyt ja Pyhä Henki on varustanut seurakunnan menemään ja todistamaan ja saarnaamaan evankeliumia kaikille luoduille alkaen Golgatalta Jerusalemissa, Juudeasta, Samariasta ja aina maan ääriin saakka.

Milloin kaikki kansat saavat kuulla Jumalan evankeliumin? Se riippuu osaltaan myös meistä. Kristuksen mahtava lähetyskäsky (great commandment) kuuluu jokaiselle Kristuksen omalle. Jokaisen tulisi kysellä, millä tavalla hän voisi täyttää Jeesuksen lähetyskäskyä omalla paikallaan.

3.3. Vähän tekstimme jälkeen Johanneksen evankeliumissa Jeesus sanoo: *"Ja minä annan heille iankaikkisen elämän, ja he eivät ikinä huku, eikä kukaan ryöstä heitä minun kädestäni"* (Jh 10:28).

Kristuksen sovitus- ja lunastustyön lopullinen **tarkoitus ja päämäärä on iankaikkinen elämä, taivas.**

PÄÄTÖS

1. Itämaisen lammastarhan rakenne oli kuvaava. Sen ympärillä oli korkea muuri, jossa oli pieni, kapea oviaukko. Siitä mahtui kulkemaan vain yksi lammas kerrallaan. Paimen valvoi oviaukossa.

2. Jeesus sanoo samaisessa Johannes 10:ssä: *"Minä olen ovi; jos joku minun kauttani menee sisälle, niin hän pelastuu"* (Jh 10:9). Ja *"minä tunnen omani, ja minun omani tuntevat minut, niin kuin Isä tuntee minut ja minä tunnen Isän; ja minä annan henkeni lammasten edestä"* (Jh 10:14-15).

3. Tie Hyvän Paimenen lammaslaumaan kulkee **Kristus-oven** kautta. Taivaaseen ei mennä salaa. Hyvä Paimen **tuntee** kaikki omansa nimeltä. Hänen suhdettaan meihin kuvaa se, että Hän on antanut **henkensä** meidän edestämme.

4. Paavali kirjoittaa "Sillä jos me silloin, kun vielä olimme Jumalan vihollisia, tulimme sovitetuiksi hänen kanssaan hänen Poikansa kuoleman kautta, **paljoa ennemmin me pelastumme hänen elämänsä kautta** nyt, kun olemme sovitetut" (Rm 5:10). – Hyvä Paimen elää. Meillä on elävä Vapahtaja. Hän tekee koko ajan työtä sen hyväksi, että ne, jotka Jumala on hänelle antanut, pääsisivät perille.

5. Roomalaiskirjeen opillisen osan mahtavassa loppudoksologiassa, ylistyksessä, Paavali sanoo mm.: ne, *"jotka hän on vanhurskauttanut, ne hän on myös kirkastanut"* (Rm 8:30). Paavali puhuu siinä Jeesuksen omista, jotka ovat vielä täällä ajassa. Vanhurskauttamista osoittava verbi on menneessä aikamuodossa. Uskova on vanhurskautettu eli Jumala on julistanut hänet Kristuksen tähden syyttömäksi ja synnittömäksi, pyhäksi ja taivaskelpoiseksi.

Mutta miten on mahdollista, että myös **kirkastamista** osoittava verbi on menneessä aikamuodossa, ikään kuin kirkastaminenkin olisi takanapäin ja me olisimme jo perillä? Se on mahdollista sen tähden, että Jeesus, Hyvä Paimen, elää ja tekee koko ajan työtä sen hyväksi, että Hänen omansa eivät eksyisi, vaan pääsisivät perille.

Jumalan lapsi, taivas matka ei ole yksin meidän varassamme. Jeesus on uskon alkaja, mutta myös sen täyttjä (Hbr 12:2). Yksikään meistä ei etsinyt Häntä, vaan Hän etsi ensin meitä. Hän vanhurskautti. Hän uudestisyntyi ja antoi uskon lahjaksi, Jumalan Pojan uskon sisimpäämme. Jos annamme jatkonkin olla Hänen hoidossaan, niin perille pääsy on yhtä varmaa kuin alkukin. Siksi kirkastaminenkin on kyseisessä Rm:n kohdassa menneessä aikamuodossa, ikään kuin se olisi jo tapahtunut.

Amen!

VIRRET: 169:1–3; 130; 375; 378:1–; (Eht.); 185:6–7